

Либето.

Ангелъ не е, но не мрази
И кат' ангелъ е безъ грѣхъ,
Нѣма хубави ялмази
Но то грѣе, като тѣхъ.

Мома не е, но обича
По-горѣщо отъ мома.
Тя се съ рози не пакича
Но тя роза е сама.

Не ми прави клѣтви вѣрни,
Както навикъ е по насъ,
Вмѣсто думи лицемѣрни
Тя цалува ме безъ гласъ

Що ми трѣбува да дирж
За пѣсни си критикъ другъ,
Кат' ги сладки тя намира
И обича тѣхний звукъ?

Мжки тежки ако патъ,
Гони ли ме страшенъ врагъ,
Сявга въ нейнитѣ обятія
Търсѣх милость, вѣренъ лѣкъ.

Ак' въ минути неприятни
Скърбъ духа ми съкруши,
Тя съсъ дума благодатни
И съ милувекъ ме тѣши.

Ако горки съзи ронѣхъ
Божий гнѣвъ да укротѣхъ,
Вмѣсто прѣдъ Божя икона
Ней молитва си четѣхъ.